

N:o 3.

Ankom till Riksd. kansli den 4 febr. 1887, kl. 12 midd.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående beviljande af vissa förmåner för enskilda jernvägsanläggningar.

(R. A.)

Medelst proposition den 11 december 1885 föreslog Kongl. Maj:t Riksdagen att, i likhet med hvad flera föregående år skett, medgifva, det enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1887 års lagtima riksdag kunde undfå Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd att inom riket anlägga jernväg, finge, ehvad de för sådant ändamål erhöle statsbidrag eller icke, berättigas att, der Kongl. Maj:t så pröfvade lämpligt, *dels* erhålla upplåtelse af den för jernvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga, jord utan annan kostnad än att, hvad anginge boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning derför lemnades i enlighet med hvad kongl. förordningen den 14 april 1866 i sådant afseende stadgade, *dels ock* kostnadsfritt begagna för anläggningen sådana å kronans egor belägna kalk- och stenbrott jemte grustägter, som kunde vara disponibla; och blef denna framställning bifallen af Riksdagen enligt dess skrifvelse till Konungen den 5 maj 1886.

Då de skäl, hvilka föranledde Kongl. Maj:ts ofvanberörda, af Riksdagen bifallna förslag, fortfarande egde giltighet, men ordalydelsen icke uttryckligen gånge vid handen, att enahanda förmåner kunde beviljas i afseende å jernvägsanläggning för kommuns räkning, hvilket numera visat sig kunna ifrågakomma, har Kongl. Maj:t genom proposition af den 31 december 1886 (intagen under n:o 11 i 1:a samlingen, 1:a afdelningen af bihanget till

Bih. till Riksd. Prot. 1887. 4 Saml. 1 Afd. 3 Häft.

Riksdagens protokoll), föreslagit Riksdagen att medgifva, att Kongl. Maj:t må, der så pröfvas lämpligt, berättiga kommuner, enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1888 års lagtima riksdag kunna undfå Kongl. Maj:ts tillstånd att inom riket anlägga jernväg, att, ehvad de för sådan anläggning erhålla statsbidrag eller icke, komma i åtnjutande af ofvan omnämnda förmåner.

Statsutskottet, till hvars utlåtande denna nådiga proposition blifvit remitterad, har icke funnit något att erinra vid hvad deruti blifvit föreslaget samt hemställer alltså,

att Kongl. Maj:ts ofvanberörda framställning må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 4 februari 1887.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.
